

1884

חוק העברת אסירים מן המושבות, 1884*

(שנת מ"ז ומ"ח למלכות ויקטוריה, פרק 31).

חוק הקובע הוראות נוספות בענין העתקת אסירים ופושעים חולי רוח ממושבות הוד מלכותה אשר מחוץ לממלכה המאוחדת

[28 ביולי, 1884]

הואיל ויש צורך לקבוע הוראות להעתקתם של אסירים המרצים את עונם בבית סוהר ופושעים חולי רוח, ממושבה בריטית אחת למושבה בריטית אחרת או לממלכה המאוחדת;

לפיכך מחוקקת בזה הוד מלכותה במועצה בעצתם ובהסכמתם ובהרשאתם של הלורדים הדתיים והחילוניים ושל נבחרי העם שנתכנסו בפרלמנט הזה, לאמור:

מבוא

1. חוק זה ייקרא חוק העברת אסירים מן המושבות, 1884. השם הקצר

העברת אסירים

2. אם מוצאת הרשות המעתיקה, המוזכרת לקמן, ביחס לאסיר המרצה את עונו במאסר במושבה בריטית, כי —

העתקת אסירים ממושבות בריטיות במקרים ידועים

(א) יש חשש סכנה לחייו או יש חשש פן תסבול בריאותו לעולמים באם יוסיף להשאר במאסר באותה מושבה בריטית; או

(ב) כי בשעה שהאסיר עבר עברה היה שייך לחיל הים או לחיל הצבא הקבוע של הוד מלכותה; או

(ג) כי העברה נעשתה כולה או מקצתה מחוץ לתחומי המושבה הבריטית. הנ"ל; או

(ד) כי מחמת שאין בית סוהר במושבה הבריטית הנ"ל אשר בו יוכל האסיר לשבת במאסר כדין או מסבה אחרת רצוי להעתיק את האסיר

* עיין סעיף 37 מדבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1922.

כדי שמשמרו יהא בטוח יותר או כדי שיוכל לרצות עוונו בצורה יותר מתוקנת; או

1884

(ה) כי האסיר שייך לסוג אנשים שלפי החוק הנוהג באותה מושבה בריטית הם צפויים להעתקה עפ"י חוק זה;

הרי בכל אחד מן המקרים הללו רשאית הרשות המעתיקה, בהתחשב עם התקנות הנוהגות לפי חוק זה, לצוות להעתיק את האסיר לכל מושבה בריטית או לממלכה המאוחדת, כדי שירצה את עוונו לתקופת מאסרו או למותר תקופת מאסרו.

3. (1) משהועתק אסיר בהתאם לחוק זה, רשאים מזכיר ממלכה או החזרת האסירים שהועתקו הממשלה של מושבה בריטית שהאסיר הועתק אליה כאמור לצוות להחזירו למושבה הבריטית שהועתק ממנה כדי שירצה את עוונו וישב במאסר למותר תקופת מאסרו.

(2) כשמוזכר ממלכה או הממשלה של מושבה בריטית שאסיר הועתק אליה עפ"י חוק זה דורשים שהאסיר יוחזר לשם שחרור למושבה הבריטית שהוא הועתק ממנה, מחזירין את האסיר למושבה הבריטית הנ"ל, בהתאם לתקנות שעפ"י חוק זה, כדי שיוציאוהו שם לחפשי כתום תקופת מאסרו: בכל מקרה אחר יהא אסיר שיצא לחפשי כתום תקופת מאסרו, זכאי להשלח למושבה הבריטית שממנה הועתק, חנם אין כסף.

בתנאי שאם בשעה שניתן הפסק נגד האסיר, היה שייך לחיל הים או לחיל הצבא הקבוע של הוד מלכותה, הרי שום דבר האמור בסעיף זה אינו בא לחייב את החזרת האסיר למושבה הבריטית שהועתק ממנה או להקנות לו את הזכות להשלח לשם חנם אין כסף.

4. (1) מותר להוד מלכותה במועצתה להתקין מזמן לזמן תקנות בענין העתקת אסירים עפ"י חוק זה, החזרתם והוצאתם לחפשי, ומשהתקינה תקנות כאלה יכולה היא לשנותן או לבטלן.

(2) התקנות תוכלנה לקבוע הוראות לשנוי התנאים של פסק מאסר שניתן במושבה בריטית, כל מקום שהם שונים מתנאי פסק המאסר שבאותו חלק ממושבות הוד מלכותה שהאסיר הועתק אליו, כדי להביאם לידי התאמה עם התנאים האחרונים, אלא שמשום הבדל זה שבתנאים אין להושיב את האסיר במאסר לתקופה יותר ארוכה; וכשמוזכר ממלכה מוצא כי התנאים האחרונים הם חמורים מן הראשונים, רשאי מזכיר הממלכה למחול על חלק מתקופת המאסר,

1884

באופן שעונשו של האסיר לא יהא לדעת מזכיר הממלכה חמור יותר מן העונש שפסקו נגדו מלכתחלה, וכל זמן שהאסיר נשאר באותו חלק מן הדומיניונים של הוד מלכותה שהועתק אליה, יוצא פסק הדין לפועל כאילו תנאי הפסק על השנויים שחלו בהם היו תנאי הפסק המקורי.

(3) כמו כן תוכלנה התקנות לקבוע את הטופסים שישימשו לפי חוק זה ובדרך כלל תוכלנה לקבוע הוראות להוצאת חוק זה לפועל.

(4) חובה על כל האנשים לקיים את כל התקנות שעפ"י סעיף זה, ומיד לאחר התקנתם תובאנה בפני שני בתי הפרלמנט.

5. לצורך החוק הזה ישמש מזכיר ממלכה שיפעל מתוך הסכמת הממשלה הרשות המעתיקה של כל מושבה בריטית הנוגעת בדבר בחזקת רשות מעתיקה.

6. (1) הסכמתה של הממשלה של מושבה בריטית וכל דרישה מאת הממשלה של מושבה בריטית יכולה להנתן ע"י המושל במועצתו או ע"י רשות אחרת שתקבע מזמן לזמן עפ"י החוק של אותה מושבה אלא שצריך להודיעה בכתב בחתימת המושל או המזכיר הראשי או בחתימת כל פקיד אחר שנתמנה לכך עפ"י החוק של אותה מושבה.

הוכחה על פעולתה של מושבה בריטית או של מזכיר ממלכה:

(2) כל כתב שנראה מתוכו כי הוא נותן הסכמה או מכיל דרישה וכי הוא חתום ע"י המושל או המזכיר הראשי או ע"י פקיד אחר המשמש אותה שעה בתפקיד זה יהא הוכחה מכרעת כי הסכמתה או דרישתה של הממשלה של אותה מושבה בריטית ניתנה כדין עפ"י החוק, וכל כתב שנראה מתוכו כי הוא חתום ע"י מזכיר ממלכה וכי הוא מצוה להעתיק אסיר ממושבה בריטית, ישמש הוכחה מכרעת כי אותו צו ניתן כדין ע"י מזכיר ממלכה וכל כתב ממין הכתבים המוזכרים לעיל בסעיף זה יוכל להתקבל כחומר עדות בכל בית משפט שבמושבות הוד מלכותה ללא צורך בהוכחה נוספת.

7. (1) אם ניתן צו להעתיק אסיר ממושבה בריטית עפ"י חוק זה, רשאי מזכיר ממלכה או המושל של מושבה בריטית לצוות בכתב חתום על ידו כי האסיר יועתק לאותו חלק שבמושבות הוד מלכותה המוזכר בצו, ולהסגירו לצורך זה לידי האנשים הנזכרים או המתוארים בצו או לידי אחדים מהם, ולהחזיקו במשמר ולהובילו אם בדרך הים או בדרך אחרת לאותו חלק שבמושבות הוד מלכותה כדי שישב שם במאסר למשך תקופת מאסרו או למותר תקופת מאסרו עד שיוחזר בהתאם לחוק זה או עד שיוצא לחפשי, ומשניתן צו זה מבצעין אותו מיד לפי רוחו ותכנו.

צו להעתיק אסיר-

1884

(2) מקום שצריך להחזיר אסיר למושבה בריטית יתן מזכיר ממלכה או המושל של המושבה שהוא ישב בה קודם לכן במאסר, צו דומה לזה, וצו זה יבוצע כדין לפי רוחו ותכנו.

(3) כל צו שנראה מתוכו כי הוא ניתן עפ"י חוק זה ונחתם ע"י מזכיר ממלכה או מושל של מושבה בריטית יקובל כחומר עדות בכל בית משפט שבמושבות הוד מלכותה ללא צורך בהוכחה נוספת, והוא ישמש הוכחה על העובדות המפורשות בו, וכל הפעולות שנעשו עפ"י צו זה הריהן כאילו הותרו עפ"י החוק.

8. (1) כל אסיר שהועתק לפי חוק זה הרי. עד שיוחזר לפי חוק זה נוהגין בו באותו חלק ממושבות הוד מלכותה ממש כאילו ניתן פסק הדין באותו חלק (באותם השנתיים שנעשו בתנאיו לפי התקנות שעפ"י חוק זה), ודפי זה יהא אפוא כפוף לכל החוקים והתקנות הנוהגים באותו חלק, בשים לב אל ההגבלות דלקמן, היינו: שאפשר לחלוק על פסק דינו ומאסרו באותו חלק ממושבות הוד מלכותה שהוא הועתק ממנו, ממש כאילו לא הועתק משם, וכי מותר יהא למחול על תקופת מאסרו ולצוות להוציאו לחפשי באותו אופן ובאותה רשות שהיה צריך לנהוג לפיהם, אלמלא הועתק.

כיצד נוהגים לגבי אסיר שהועתק

(2) משנתבקש הפקיד הממונה על בית סוהר ע"י אדם שאסיר מצוי בפיקוחו עפ"י צו שניתן לפי חוק זה ומששולם או הוצע סכום הוגן להוצאתו, יקבל אותו פקיד את האסיר ויעצרנו למשך זמן נאות, ככל אשר יתבקש ע"י אותו אדם, לצורך ביצועו הנכון של הצו.

9. (1) אסיר המצוי במשמר עפ"י חוק זה או עפ"י צו שניתן בהתאם לחוק זה, וברח מבית הסוהר או מן המשמר, מותר לחזור ולתפשו, ממש כדרך שמותר לתפוש אסיר שברח לאחר שנתחייב בפשע נגד חוק המקום שברח אליו.

בריחת האסיר ממשמר

(2) מי שאשם בעברה של בריחה או של נסיון לברוח או של עזרה או נסיון לעזור לאסיר כזה לברוח, מותר לדונו בכל חלק מן החלקים דלקמן של מושבות הוד מלכותה, דהיינו, החלק שהועתק ממנו והחלק שהועתק אליו או הוחזר אליו, החלק שהאסיר ברח אליו והחלק שמצאו בו את העברין, ועברה זו תהא נחשבת כעברה על החוק הנוהג באותו חלק של מושבות הוד מלכותה שמותר לדינו בו ולכל צרכי תפישתו, שפיטתו, והענשתו של הנאשם בעברה זו ולכל הענינים או הפעולות המשפטיות הקודמים לכך- או הכרוכים בכך או הנובעים מכך, ובשפוט של כל בית משפט, שוטר או פקיד בקשר עם עברה זו ועם הנאשם